DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

CAMPIONATE

TG. MUREȘ

● *Campionatul regional se desfășoară în două serii a cîte 12 echipe. În etapa a VIII-a, recent disputată, cel mai bun rezultat l-a obținut formația Lemnarul Odorhei care, în derbiul seriei a doua, a învins în deplasare, cu 1—0, echipa Lemnarul Tg. Mureș. De remarcat, de asemenea, faptul că etapa — în comparație cu cea precedentă — a fost relativ săracă în goluri: 24, față de 48! Pe primele locuri se află Unirea Târnăveni (seria I) și Lemnarul Odorhei (seria a II-a).*

● *În campionatul orașului Tg. Mureș participă 12 echipe, cea mai bună dovedindu-se echipa Fabrica de Zahăr care în șapte etape a acumulat numărul de puncte maxim: 14!*

ION PĂUȘ
corespondent

PLOIEȘTI

● *Prahova Ploiești (seria Est) și Carpați Sinaia (seria Vest) se află pe primele locuri după cinci etape în campionatul regiunii Ploiești. Rezultatele obținute pînă acum le arată ca fiind printre principalele pretendente la titlurile de cîștigătoare ale celor două serii. O comportare frumoasă au mai avut pînă acum Petrolul Berca, Petrolistul Boldești, Caraimanul Bușteni și Electrica Cîmpina. De remarcat însă numărul mare de jucători eliminați ca și atmosfera nesănătoasă în care se dispută unele meciuri. De pildă, partida Progresul Rîmnicu Sărat—Chimistul Valea Călugărească s-a încheiat în min. 80 (la scorul de 4—1) deoarece echipa oaspe a rămas cu numai 6 jucători pe teren, ceilalți 5 fiind eliminați de arbitru pentru indisciplină. Ar fi de dorit ca cei în drept să ia măsuri mai drastice împotriva unor asemenea „jucători" și „echipe". Poate n-ar fi rău să se meargă pînă la scoaterea din competiție a formațiilor care nu se conformează prescripțiilor regulamentare, nu știu ce înseamnă etica sportivă.*

P. ION
corespondent

BRAȘOV

Pînă acum, în campionatul regional s-au desfășurat opt etape.

În seria I Torpedo Zărnești s-a instalat în frunte încă din prima etapă și are șanse să încheie turul pe acest loc. Din opt partide a acumulat 14 puncte — fără nici un joc pierdut — și cu un golaveraj care vorbește de la sine: 20—1. Echipa, pregătită de antrenorul Gh. Marinescu, a cîștigat ultimul meci cu 1—0 în fața campioanei regiunii, Politehnica Brașov. O urmează în clasament Carpați Brașov cu 12 p. și Colorom Codlea cu 10 p.

Seria secundă dovedește un echilibru de forțe deosebit: șase echipe sînt despărțite doar de trei puncte. După opt etape ordinea acestora este: Progresul Sibiu — 12 p., Chimia Orașul Victoria — 11 p., Textila Mediaș — 10 p., Carboxin Copșa Mică — 9 p. (21—15), Unirea Tălmaciu — 9 p. (16—15) și Vitrometan Mediaș — 9 p. (12—12).

Trebuie remarcat că disciplina este destul de bună. Există totuși cîteva „uscături": Ianciov (Precizia Săcele) și Selimeși IV (Carpați Brașov) au fost suspendați, primul pe un an, cel de al doilea pe patru etape.

CAROL GRUIA
corespondent

Note

Am scris în numărul trecut al revistei despre „meciul de box" ce a avut loc la Oradea cu prilejul partidei Olimpia—Vagonul din divizia B. Zilele trecute poșta ne-a adus o nouă scrisoare, cu un alt exemplu, cam de același soi, petrecut — de data asta — într-un joc (I. P. M. Sport Reghin—Recolta Breaza) din campionatul raional.

Cu prilejul meciului amintit, un jucător, Nicolae Ința, de la I.P.M.S. Reghin, l-a lovit pe conducătorul jocului, Csiki Zoltan, pentrucă, după părerea lui Ința, un atacant al Recoltei fusese în ofsaid, dar arbitrul nu-i sancționase! Pe bună dreptate — nemaiputînd conduce — arbitrul Csiki a fluierat întreruperea partidei în min. 15.

Ce hotărîre credeți că a luat comisia de fotbal respectivă? L-a găsit vinovat pe arbitru, pentru întreruperea meciului. Și l-a suspendat — drastic! — pe 4 etape! Dar cauza care a dus la această întrerupere nu s-a discutat. Oare Ința — care după cum s-a constatat ulterior fusese introdus pe teren în stare de ebrietate de Nicolae Kelemen, conducătorul echipei I.P.M.S. — nu are nici o vină?

SFETCU II SE PREGĂTEȘTE SĂ INTRE ÎN ARENĂ!

Priviți fotografia de mai jos. Din încrîncenata luptă sportivă care se duce pentru înscrierea ca și pentru apărarea golului, admirați — desigur — siguranța și decizia cu care micuțul portar caută să blocheze balonul din picioarele atacantului.

Dar cine este tînărul portar? Nu este altul decît Mario-Daniel Sfetcu, fiul de șapte ani și patru luni al cunoscutului portar ploieștean V. Sfetcu.

Debutul lui Mario pe terenul de fotbal s-a făcut cu... mult timp în urmă. Tatăl său ne mărturisea că Mario nu lipsește de la nici un meci susținut de Petrolul la Ploiești, că este un adevărat critic al jocului, că trăiește din tot sufletul bucuriile și tristețile prilejuite de joc. De pe acum se și visează în poarta echipei sale favorite...

Text și foto:

ION POPESCU
corespondent

LA CEAHLĂUL PIATRA NEAMȚ

De curînd am avut prilejul unei discuții cu Mircea Crețu, antrenorul echipei divizionare B — Ceahlăul Piatra Neamț. Acesta ne-a comunicat o serie de fapte, nu lipsite de semnificație, din viața cotidiană a acestei echipe. Cum este și firesc, antrenorul pietrean ne-a vorbit la început despre lucrurile cu care „se putea lăuda", noutăți care reprezintă pași înainte pentru echipa de la poalele Ceahlăului.

Să le luăm în ordine.

Este vorba, în primul rînd, de o masivă infuzie de tinerețe în sînul echipei în care au fost promovați cinci tineri între 16 și 18 ani — Ionel Codreanu, Gheorghe Andraș, Ilie Hacman, Vasile Ungureanu și Vasile Călugăriță — fotbaliști cu talent către care se îndreaptă speranțele iubitorilor de fotbal din localitate.

Un alt element interesant din viața echipei Ceahlăul este faptul că toți jucătorii care au studiile incomplete s-au înscris la diferite forme de școlarizare pe care le urmează cu seriozitate.

Referindu-se la jocul propriu-zis, antrenorul Crețu ne spunea că evoluția pe teren a echipei sale a cîștigat mult în maturitate, ca urmare și a unui proces de omogenizare între valori și între compartimente. Abandonînd jocul „pe furii", acțiunile echipei au mai multă linie, au o mai mare continuitate, formația tinzînd să acționeze ca un bloc atît în fazele de atac cît și în cele de apărare.

Și acum, capitolul „negative". Tribuna stadionului, a cărui recondiționare a început acum cîteva luni, este în continuare în fază de „șantier". Și un ultim aspect oarecum „delicat". Antrenorul Crețu ne spunea că pe stadionul din Piatra Neamț unii spectatori nedisciplinați ereează meciurilor de fotbal un fond sonor al cărui argou nu cadrează cu o întrecere sportivă... Oare, în direcția asta nu se poate face nimic? (M.P.).

O relație și cîteva semne de întrebare

Orașul de pe malul Begăi... O zi de vară întîrziată, deși calendarul ne arată fără nici un echivoc toamna. Probabil că vremea bună l-a îndus în eroare pe majoritatea antrenorilor timișoreni de vreme ce ședința Colegiului orășenesc anunțată pentru ora 18, nu reușise să adune la ora 20,30 decît 23 de participanți din 61 de antrenori! Să fi fost de vină numai amurgul înșelător?

În orice caz, felul cum a decurs ședința a ridicat și alte semne de întrebare pe lîngă cel lansat de prezență. Iată de pildă ordinea de zi: discutarea ultimei cărți a lui **C. Teașcă, „Din nou pe meridianele fotbalului".** În fapt, termenul „discutare" s-a dovedit a fi doar un eufemism, întrucît el s-a transformat în **citirea** unor capitole privind istoricul sistemelor de joc. Lăsînd la o parte faptul că lectura acestora n-a avut nici măcar un caracter fluent (strict gramatical dacă vreți!), ne putem întreba cu ce a contribuit această ședință de colegiu la îmbunătățirea muncii antrenorilor cu jucătorii?

Și într-adevăr, mulți dintre antrenorii bănățeni, după cum ne-a declarat și președintele Colegiului regional de antrenori, **Vasile Gain**, au nevoie de o împrospătare și îmbogățire periodică a cunoștințelor, pornind de la generalizarea practicii, de la aplicarea metodelor și procedeelor noi în antrenament. Prezența la ultima reexaminare patronată de Federație, în proporție doar de 57% și cu rezultate submediocre (calificativul aparține antrenorului federal **C. Braun—Bogdan**) susține acest deziderat.

Am accentuat prioritatea antrenorilor în cadrul acestui articol care se referă la activitatea comisiei regionale de fotbal Banat, convinși fiind că aceștia pot influența decisiv creșterea și promovarea pe plan local a tinerilor jucători, cheia de boltă a activității oricărei comisii teritoriale de fotbal. De aceea ne și propunem ca prin intermediul relației: **antrenori — creșterea cadrelor**, să definim activitatea acestei comisii.

Iată, pentru început, exprimarea matematică a relației: 27 ECHIPE DE JUNIORI ÎN CAMPIONATUL REGIONAL — NICIUN ANTRENOR CALIFICAT!

Să încercăm acum să trecem dincolo de această cortină implacabilă a cifrelor. **De peste 10 ani în regiunea Banat nu s-a mai organizat nici un curs de calificare pentru instructori**, nici măcar cele fără frecvență, care solicită doar o lucrare în primul trimestru, apoi prezentarea la examen (deși, ca să fim sinceri, ne îndoim de rezultatele ce se pot obține în urma promovării unei asemenea „calificări" comprimate!).

ÎN VIZITĂ LA COMISIA REGIONALĂ BANAT

Să ne mai mirăm atunci cînd aflăm că ÎN BANAT ABIA LA 1.000 DE JUCĂTORI EXISTĂ UN ANTRENOR CALIFICAT și că procesul creșterii și promovării elementului local are în multe locuri, chiar și acolo unde sînt create toate premisele, un caracter formal, pur scriptic?

Antrenorul federal **C. Braun-Bogdan** se întreba, pe bună dreptate, într-o recentă ședință a Comisiei regionale de fotbal, cum poate justifica de pildă, centrul de copii și juniori de la U.T.A., banii cheltuiți pînă acum. Desigur că în crearea acestor centre nu s-a pornit de la premisa realizării unei perfecte echivalențe între niște sume cheltuite și un număr fix de talente anual. Cu toții sîntem de acord că procesul de depistare și „lansare" a unor viitori și constant buni jucători, nu poate fi încadrat în niște calcule îngust — contabile. Dar sîntem obligați după o anumită perioadă, să constatăm roadele acestor centre de copii și juniori.

De aceea, Comisia regională de fotbal trebuia să se sesizeze că la U.T.A. primează cantitatea — numărul copiilor triați și nu calitatea — talentele autentice, că marea majoritate a jucătorilor formați aci sînt apți doar pentru categoriile inferioare, că posibilitățile materiale și experiența îndelungată, cunoștințele unor reputați foști internaționali ca Farmati, Mercea și ceilalți, trebuiau să se soldeze cu o recoltă bogată, demnă de tradiția fotbalului arădean. Care întîmplător, de ani de zile, U.T.A. întîmpină dificultăți în alcătuirea lotului primei echipe, oare întîmplător la ultima ediție a campionatului republican de juniori, echipa acestui centru a fost eliminată de un adversar anonim și fără prețenții? Iar recent, la finala unei competiții regionale pentru pitici și care trebuia să se dispute la **Timișoara** între reprezentanții acestui oraș și cei din **Arad**, în fața unui public de cîteva mii de oameni, echipa arădeană nu s-a prezentat? În locul finalei a fost încropit ad-hoc un meci, care n-a servit nicidecum spectatorilor și, mai ales, viitorilor fotbaliști.

Tovarășul **Trandafir Dalea, președintele Comisiei regionale de fotbal**, spunea cu regret că acest for nu se bucură de autoritatea corespunzătoare în fața echipelor divizionare, care se consideră ca aparținînd direct de federație, aria sa de influență rezumîndu-se la echipele din regiune. El dădea drept exemplu REFUZUL CU CARE A FOST PRIMITĂ CEREREA COMISIEI DE A PARTICIPA LA ȘEDINȚA DE ANALIZĂ A SECȚIEI DE FOTBAL DE LA POLITEHNICA TIMIȘOARA.

Este necesar în acest sens, ca F.R.F., care consideră comisiile regionale drept **organe active** de îndrumare și control pe plan local, să contribuie efectiv, prin stilul său de muncă cu cluburile și cu secțiile de fotbal, la creșterea prestigiului acestor comisii. Pentru aceasta însă, se impune ca membrii acestora să aibă contact organizat cu organele federației nu o dată la cinci ani (tov. **T. Dalea** ne spune că DIN ANUL 1963 n-au mai fost „deraniați" de federație nici măcar prin emisari), iar crearea postului de antrenor regional, prevăzută pentru anul ce vine, să nu însemne doar un post în schemă cu o dublă subordonare (federație și comisia regională) ineficientă.

Nu putem încheia aceste rînduri dedicate comisiei regionale de fotbal bănățene, fără a corela o imagine vizuală (pe un teren viran de lîngă abatorul orășenesc băteau mingea sute de copii, dar nimeni nu se uita la ei) cu o alta, mentală, sugerată de viitoarele echipe de școlari care se pot crea în cele 37 de școli existente în **Timișoara**. Pentru că aci se află viitorii fotbaliști timișoreni și de aci trebuie începută treaba.

Paul SLĂVESCU

CONVERSAȚIE CU CITITORII

Din scrisorile sosite în ultima vreme la redacție, una ne-a reținut atenția, înainte încă de a-i afla conținutul, prin... vîrsta subînțeleasă a expeditorului: **FLORIN POENARU**, elev în clasa a IV-a, Bacău. Textul nu măsoară mai mult de o pagină de caiet „dictando", în schimb exprimă, cu simplitatea și sinceritatea propriei copilului, o **mare decepție**: pe stadionul din Bacău, **la meciurile lui Dinamo, micii iubitori ai fotbalului din localitate nu au cîștigat încă un sector al lor „oricît de mic ar fi el"** (citat din scrisoare) **la care să aibă intrarea gratuită.** „Copiii care vor să vadă jocurile de fotbal, spune Florin, trebuie să achite jumătate din costul biletului de intrare".

Dragă Florin, în această situație sigur că tu și ceilalți copii din Bacău sînteți dezavantajați față de prietenii voștri din București, Cluj, Constanța sau Baia Mare. Trebuie să te informăm că, în legătură cu intrarea gratuită a copiilor sub 14 ani la meciurile de fotbal, federația de specialitate a recomandat călduros rezolvarea acestui deziderat al vostru tuturor cluburilor și asociațiilor sportive proprietare de stadioane, fără însă ca ea să poată da în acest sens dispoziții. A rămas deci la latitudinea fiecărui club sau asociații să hotărască. Printre altii (Brașov, Pitești, Tg. Mureș etc.), se pare că și la Bacău administratorii stadionului nu au înțeles exact scopul urmărit prin gratuitatea intrării copiilor la meciurile de fotbal, și anume acela de a vă determina pe mulți dintre voi să îndrăgiți fotbalul, să jucați fotbal.

Ca și tine, ne exprimăm speranța că în cel mai scurt timp organizatorii jocurilor de la Bacău (valabil și pentru alte orașe) vă vor rezerva în încăpătoarele tribune ale stadionului un sector „numai al vostru", de unde să urmăriți și să încurajați pe Dinamo, iar cu „jumătatea de bilet", pe care nu o veți mai plăti, să vă cumpărați cîte o prăjitură.

Să așteptăm deci împreună, cu optimism, răspunsul administrației stadionului băcăuan (și al altor administrații de stadioane).

★

„S.O.S." își intitulează una din corespondențele trimise redacției, cititorul revistei noastre **G. NAUMESCU** din București.

În cuprinsul scrisorii dv., tovarășe Naumescu, dezbateți o realitate, alarmantă nu atît prin frecvența apariției sale pe stadioanele noastre, cît, mai ales, prin implicațiile pe care le generează adeseori. Este foarte adevărat că nu o dată jucătorii noștri își pierd controlul nervilor, intervenind INTENȚIONAT dur asupra partenerilor de întrecere, și tot atît de adevărat este, așa cum afirmați dv., că în multe cazuri accidentările grave apar nu datorită intenției ci, mai degrabă arsenalului sărac de cunoștințe tehnice al multor jucători, îndeosebi apărători. Și într-un fel și în altul, pericolul păstrează aceeași gravitate exemplele în acest sens fiind, din păcate, destule. Printre cele mai elocvente le citați pe acelea oferite de „cazurile" Pircălab și Oblemenco, primul lovit serios de D. Nicolae la începutul returului campionatului trecut și stopat în efortul lui de a reintra în potența maximă, secundul grav accidentat de Nunweiller III și îndepărtat de gazon pentru vreme îndelungată. Doi fundași, așadar, au eliminat, prin intervențiile lor violente, doi atacanți TITULARI în echipele lor, și „posibili" pentru reprezentativa țării, creîndu-le în același timp suferințe fizice. **„Este drept ca prin acțiunea incorectă a unui jucător asupra altuia, vinovatul să-și vadă liniștit de activitatea sa, în timp ce fotbalistul lezat să nu mai poată juca o bună bucată de vreme?"** — ne întrebați dv. Sigur că **nu** e drept, tovarășe Naumescu, dar ce trebuie făcut pentru a se spori atenția și grija pentru integritatea corporală a jucătorilor în aprigele lor dispute din teren? Socotim, în acest sens, ca foarte interesantă propunerea făcută nu cu mult timp în urmă de un alt cititor al revistei noastre: **fotbalistul vinovat de accidentarea adversarului să suporte, pe de o parte, cheltuielile necesitate de tratamentul acestuia, iar pe de altă parte, să nu mai aibă drept de joc pînă la vindecarea și reintrarea în activitate a fotbalistului accidentat.**

Poate că o asemenea măsură, aspră dar dreaptă, ar modela în chipul cel mai favorabil firile aprinse ale unora dintre jucători și ar stimula pe cei cu pregătire rudimentară în efortul lor de a-și însuși elemente tehnice corecte de joc. Și ca o urmare directă, iubitorii fotbalului nu vor mai fi obligați să asiste la spectacole care nu au nici un punct comun cu ceea ce presupune frumusețea luptei sportive desfășurată, în spirit de respect și loialitate față de partener.

„Cupa petrolistului"

● **„Cupa Petrolistului"**, disputată în orașul nostru, a stîrnit un viu interes. Participarea a fost numeroasă, iar întîlnirile atractive. Cele opt echipe au fost împărțite în două serii. În prima au jucat Petrolul Moinești (din divizia C), Petrolistul Dărmănești, Gloria Zemeș și Tractorul Moinești. În finală, formația rafinorilor din Dărmănești a întrecut Petrolul Moinești, după prelungiri, cu 7—5 și a cîștigat cupa. În seria secundă s-au întrecut formații alcătuite din jucători nelegitimați. În finală s-au întîlnit formațiile de la Schela Zemeș și Întreprinderea de foraj Moinești. Prima a cîștigat cu 7—1, obținînd trofeul respectiv.

C. PANAITE
corespondent